

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Conciliis Generalibus Approbatis Ac Reprobatis Breve Compendium.

Longo, Francesco

Romae, 1624

3. Sardicense.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10467

De Concilio Sardi-
censi.*Anno Do.*
376.

Nno Domini 376.
celebratum est Cō
cilium Sardicense
Episcoporum Oc-
cidentalium 300. Oriētalium
verò 76. tempore Constantij
Imperatoris, & Iulij Papæ I.
Res sic gesta est.

*Synodus
hæc à Pa-
pæ indicta.*

Iulius Pontifex Romanus
cum literis apud Episcopos
Orientis de rebus, propter
quas scripssisset, nihil profice-
ret, neque Arianos frequen-
tissime ad Romana Concilia
vocatos, ad comparendum in-
ducere possiet, hanc vniuersa-
lem Synodum Sardicę cele-
brandam indixit: à qua ne A-
rianis Concilia detrectanti-
bus impunè abesse liceret, E-
piscopos quosdam ad Constan-
tem

tem Mediolani agentem ablegauit, qui peterent, vt Imperator literis ad fratrem Constantium scriptis impetraret, ne Ariani, quod hactenus fecerant, iudicium Ecclesiæ, & vniuersalis Concilij subterfugerent.

Cardinalis Bellarminus, lib. 1. de Concilijs, cap. 7. scribit, hoc Concilium partim confirmatum, partim reprobatum esse: quia ex 376. Episcopis, Sardicæ congregatis, pars maior fidem Catholicã, & orthodoxam Nicæni Concilij confirmauerit, eaque, quæ Nicæna Synodo obscurius constituta erant, explicauerit: ex iisdem verò 76. reliqui Orientales Episcopi Arianam fidem scripserint, nouamque formulam à prioribus diuersam, iterum ediderint: ac promulgauerint.

Verius est, quod ipsemet

C Bel.

Sardicēsis
Concilia
duo fuerunt.

50 DE CONCILIO
Bellarminus, lib. 2. de Ro-
man. Pont. cap. 21. & 25. &
Baronius anno 347. num. 62.
tradunt, duo fuisse Sardicen-
sia Concilia, vnum legitimum
ex orthodoxis dumtaxit Epi-
scopis congregatum: alterum
spurium, & illegitimum ab
Arianis Philippopoli celebra-
tum, e mentito nomine, Sar-
dicense appellatum. Illud Ca-
tholicum vniuersale, totoque
orbe iure receptum; hoc au-
tem posterius Arianorum dū-
taxat malignantium Conuen-
tum, illegitimum, atque ideo
merito reprobatum esse. De
vtroque dicamus aliqua, bre-
uiter tamen.

*Concil. Sar-
dicēse Ca-
tholicum
Oecumeni-
cum fuit.*

Concilium Sardicēse Ca-
tholicum, Oecumenicum fuit
quia à Iulio Romano, Pō-
tificē fuit indictum, tum quia
vniuersale, tum quia in eo Le-
gati summi Pontificis inter-
fuerunt, Archidamus scilicet,
&

SARDICENSI. 51

& Philoxenus Presbyteri .
 Gratianus , can. 11. dist. 16. affirmat , Osum Cordubensem Episcopum in hac , sicut in Nicæna , alijsque quibusdam in Synodis legationis Pōtificiæ munere , & officio functum præsidisse: maior tamen hac in re fides attribuenda est Athanasio , qui prædictos tantum duos Romanæ Ecclesiæ Presbyteros , tanquam Apostolicæ Sedis Legatos commemorat . Osum patronum Synodi egisse , definienda nimirum proposuisse , & singulorum sententias (quod ad officium patroni Synodalis pertinet) rogasse , acta Concilij manifestissimè indicant . Baron. ann. 347. num. 3. 4. 5. 6. & 10.

In hoc Concilio auxilio Imper. Constantini effectum est , ut Eusebiani Ariani convenirent : qui comparuerunt , at-

*Legati sū-
mi Pōnti-
ficis.*

*Concilij
acta .*

C 2 que

que ut quærelas suas aduersus Athanasium proponerent, ab Ofio, ipsaque Synodo citati fuerunt; sed ut rem iusto iuris ordine agendam viderunt, causæ suæ diffisi, fugam arripuerunt. Ne itaque accusatorum contumax absentia, Reo innocenti grauius præiudicaret, continuatum est iudicium: Athanasius iniurias sibi ab Eusebianis illatas exponens, & ad acta Tyria, & Mareotica sese referens, auditus est; Patres Concilij post diligentem actorum omnium inquisitionem, ac demum totius causæ cognitionem Eusebianorum calumnijs, dolis, & fraudibus exactè perspectis, Athanasium iuxta sententiam Iulij Romæ ante prolatam, communi omnium consensu suffragante, absoluerunt: Gregorium verò in Sedem Alexandrinam, ab ijdem Eusebianis

*Athanasius audi-
tur, sed ab-
solutus se-
di suæ re-
stituitur.*

bianis per vim militarem intrusum nō solum deposuerūt; verum etiam planè execrati sunt, atque omnes ab eo in Sede Alexandrina collatos ordines, aliaque eius gesta prorsus irrita esse constituerunt.

De his, & alijs pluribus in Concilio benè gestis Iulium Romanum Pontif. per literas ad eum scriptas, iuxta consuetudinem ab Ecclesia receptam certiores reddiderunt. Constantem verò, & Constantinum Imp. non tantum per epistolas Synodales ad eos scriptas rogarunt, vt sacrosanctam Concilij sententiam, Episcopis ab exilio reuocatis, atque in Sedem, pristinamque dignitatem restitutis exequantur; verum etiam eosdem seriò, & piè admodum monuerunt, ne iudicijs Ecclesiasticis in posterum se immisceant, sed cuncta potius ex Ecclesiasticarū

legum præscripto agi permit-
tant . Quæ quidem epistolæ
licet non extent ; earum ta-
men argumentum ex alijs e-
iusdem Synodi literis, satis est
manifestum . Baron. num. 19.
20. 21.

*Canones
Sardicen-
sis Concilij
sub nomi-
ne Nicæ-
næ allegan-
tur, et cur.*

Huius Concilij aliquot Ca-
nones, cap. 3. Carthaginensis
VI. & cap. 101. Africani Con-
cilij, sub nomine Nicænæ Sy-
nodi citantur, & allegantur,
vel quia Sardicensis Synodus
Nicænæ confirmatio, eiusque
tantum quasi interpret, ideo-
que cum Nicæna vna, eadem-
que Synodus habita fuerit.
Vel quod à Nicæna verè ea-
dem ante quidem constituta
fuerunt ; sed ab ipso Nicæno
Concilio hi cum multis alijs
exciderint . Vel demum quia
vtriusq. Synodi canones Col-
lector nomine, & titulo Sar-
dicensis, quod ab Arianis val-
de diffamatum fuerat expun-
cto,

to, ita coniunxerit, vt omnes vnus, eiusdemque Nicæni Concilij Canones esse viderentur. Posterior ratio Baronio, & Bellarmino, vbi supra, magis arridet, Concilium hoc receptum, & approbatum est à summo Pontifice Leone IV. vt patet ex can. de libellis, dist. 20. Cur autem à B. Augustino explosum fuerit, dicam infra. Et hæc de Sardicensi Concilio Catholico, & legitimo; nunc de Conciliabulo dicendum.

Semiariani Sardica per fugam elapsi, vt dictum est supra, ideo quòd in legitimo Sardicensi Concilio iusta iudicij forma constituto, de futura victoria nihil sibi pollicerentur, in vrbe Philippi, quæ est in Thracia, anno Christi 347. vel saltem 348. seorsim conuenerunt, ibique instar canum petram eam, à

Conc. huius approbatio.

De Sardicensi Conciliabulo, & eius actis.

qua læsi fuerant, frustra mordentium, in Iulium Romanum Pontificem, Osum Cordubensem, Maximum Treuirenses, aliosque orthodoxæ fidei Episcopos, quòd cum Athanasio, Paulo, Marcello, & Asclepa iudicio condemnatis communicassent, anathematis sententiam pronunciarunt, eamque subito per literas encyclicas ad diuersos Episcopos scriptas promulgatam denunciarunt. Post quatuor fidei regulas Antiocheno Conuenticulo in Encænijs celebrato editas, hoc eodem malignantium congressu, quintam perfidiæ formulam, e mentito Sardicenis Concilij nomine insignitam fabricarunt; in qua Arii positionibus quibusdam damnatis, nomen *Consubstantialitatis*, Filij cum Patre omittentes, hoc callidè more suo egerunt, vt instar ludionum

Semiariani quintam fidei formulam fabricant.

num in scena, suo vultui, alia
 forma, & persona superindu-
 cta Arii hostes, & Catholi-
 cæ fidei propugnatores viderentur;
 atque ita vniuersam
 Ecclesiam deciperent: eosdem
 intus Arium inclusum habuisse,
 monstrum illud deforme,
 quod de neganda Spiritus sancti
 diuinitate iam conceperant;
 postea verò pepererunt,
 manifestè satis ostendit.

De quibus omnibus Socrates, lib. 2. cap. 16. sic habet:
 Episcopi Orientales cōfestim
 decedunt: cumque ventum
 esset ad urbem Philippi, quæ
 est in Thracia, priuati-
 ter ipsos Concilium consti-
 tuere: de cætero apertè ver-
 bum *Consubstantiale* anathe-
 mate damnare, opinionemq.
 quod Filius Patri dissimilis
 esset, per litteras scriptas v-
 biq. disseminare cœperunt. Vi-
 de etiam Sozom. lib. 3. c. 10.

*D. Augu-
stinus qua-
re Sardicē
se Conci-
lium Aria-
num ap-
pellet.*

Non est ergo mirum, si de Concilio Sardicensi dicat B. Augustinus, lib. 3. contra Cresconium, cap. 34. *Disce quod nescis Sardicēse Concilium Ariatorum fuit, &c.*

Ipse enim loquebatur de Conciliabulo hoc, quod quidem ementito nomine sub titulo Sardicēsis Concilij circumferebatur; non autem de Concilio vero, & legitimo Sardicensi, quod quidem ad manus suas non peruenit: nam vt supradictum est, Sardicēse Concilium in duas diuifum est partes, & quidem vna, quæ erat Occidentalium, trecentorum Episcoporum cum quibus etiam erant Legati Iulij Papæ, pro fide Catholica, & Athanaſio reſtituendo fuit, vt patet ex Hilario, lib. de Synodis, & ex Athanaſio in Apolog. 2. Atque hanc partem confirmavit Leo IV. Altera pars
fuit

SARDICENSI. 59

fuit Orientalium 70. Episcoporum, qui seorsim conuenientes, fidem Catholicam, & Athanasium damnauerunt. Et de hac loquitur Augustinus, qui etiam non videtur legisse aliud ex Concilio Sardicensi, quàm id quod Orientales miserant ad Africam, vt Donatistas sibi vnirent.

De Concilio Mediolanensi.

Nno 354. vel 355. congregatum fuit Concilium Mediolanense (trecentorum amplius Episcoporum ex Occidente, paucorum ex Oriente, vt est apud Sozomenum lib. 4. c. 8.) fuit autem exoptatum Concilium hoc à Liberio Papa ab Imperatore Constantio, vt cognita ex consta-

Anno
354.

C 6 tis